

Kulturdepartementet
103 33 Stockholm

Stockholm 2017-06-14

Er ref: Ku2017/00761/KO
Vår ref: SFI-2017-678-2

Kultursamverkan för ett Sverige som håller ihop (Ds 2017:8)

Stiftelsen Svenska Filminstitutet har beretts möjlighet att inkomma med synpunkter angående rubricerade betänkande och har följande att anföra.

Filminstitutet har i uppdrag att aktivt verka för att den svenska filmpolitiken genomförs. Utifrån detta kan sammanfattningsvis anföras att filmen har en självklar plats i kultursamverkansmodellen. Genom modellen och en helstatlig filmpolitik har filmen fått ett tydligare kulturpolitiskt sammanhang. Det är dock oroande att filmen förlorat finansiering jämfört med andra konstområden. En utvärdering av filmområdets roll och utveckling inom ramen för kultursamverkansmodellen välkomnas därför.

2.2 Kultursamverkansmodellens inriktning och omfattning

Under förutsättningen att modellen tillförs tillräckliga medel är det rimligt att bild- och formområdet blir ett eget område. Att konst- och kulturfrämjande verksamhet tas bort som område bidrar till större helhetssyn och konsekvens i modellen. Det främjande arbetet bör ses som en viktig del av varje konstområde.

Filminstitutet instämmer i bedömningen att staten även i framtiden ska bedriva en aktiv kulturpolitik utanför kultursamverkansmodellen genom att stödja enskilda regionala verksamheter av nationellt intresse och initiera särskilda satsningar inom vissa kulturområden i syfte att uppnå de nationella kulturpolitiska målen. Ett positivt exempel är regeringsuppdraget Unga kvinnors filmskapande 2010–2014 som möjliggjorde för Filminstitutet att aktivt stödja regionala projekt som nationellt bidrog till ökad jämställdhet inom filmskapande.

Under perioden 2017–2020 beräknas 5 miljoner kronor årligen tillföras kultursamverkansmodellen för litteratur- och läsfrämjande insatser i samband med

skollov. Filminstitutet anser att det är av största vikt att Kulturrådet och Kulturdepartementet inom kultursamverkansmodellen också uppmärksammar film och rörlig bild. Filmen får en allt större betydelse för vårt sätt att uttrycka och förstå vår omvärld. Film är därmed en viktig del av barns lärande. Ökad filmkunnighet, kunskapen om film och rörlig bilds uttryck, estetik och historia, är både en förutsättning och möjlighet för barn och unga att nå kunskapskraven i skolan, men också att utveckla sitt eget språk och sätt att uttrycka sig. FN-organet Unesco har uppmärksammat vikten av medie- och informationskunnighet, varav filmkunnighet är en bärande del, för att rusta medborgarna med de kompetenser som krävs för att kunna förverkliga de mänskliga rättigheterna.

2.3 Filmområdets roll inom kultursamverkansmodellen

Filmområdet har en självklar plats i kultursamverkansmodellen, dock märker vi hur filmen förlorat finansiering jämfört med andra områden inom modellen. Filminstitutet instämmer därför i bedömningen att dess roll och utveckling behöver utvärderas.

Till att börja med behövs en uppdatering av såväl benämningen av området som beskrivningen av det. Begreppet filmkulturell verksamhet försöker skapa en avgränsning av ett konstområde. De flesta regionala filmverksamheter arbetar med hela filmområdets infrastruktur: filmpedagogik, talangutveckling, professionellt filmskapande liksom med visning och spridning, om än i olika omfattning. Däremot är det ännu få regioner som arbetar med filmarvet. Såväl nationellt som regionalt är det viktigt att alla delar av filmområdet får samspela med varandra. Otydligheten kring filmområdet kan vara en orsak till att det förlorat finansiering jämfört med andra konstområden. Kulturrådet har en viktig roll att bevaka och stimulera utvecklingen av olika konstområden och Filminstitutet erbjuder stöd i det arbetet.

Det förutsätts att samråd med Filminstitutet kommer att ske i en framtida utvärdering av filmområdets roll inom kultursamverkansmodellen.

2.4 Utvecklingsbidrag för strategiska prioriteringar

Filminstitutet instämmer i bedömningen att utvecklingsmedel är viktiga för strategisk utveckling. På samma sätt som bild- och formområdet har kunnat utvecklas med hjälp av utvecklingsbidrag kan satsningar inom filmområdet prioriteras.

2.5 Samtliga landsting med i modellen

Filminstitutet instämmer i bedömningen att ett enhetligt system för fördelning av stöd till regional kulturverksamhet är att föredra och att Stockholm bör ingå i samverkansmodellen.

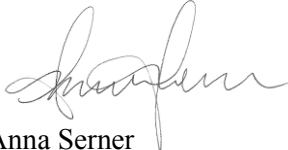
2.6 Samråd med det civila samhället

Filminstitutet instämmer i bedömningen att det är viktigt att hitta former för dialog med civilsamhällets aktörer. På filmområdet är till exempel biografen på mindre orter ofta ideellt drivna och behöver få ta plats som kulturpolitiska aktörer.

2.8 Mer ändamålsenlig uppföljning av kultursamverkansmodellen

Det är självklart viktigt att följa om kultursamverkansmodellen bidrar till att uppfylla de nationella kulturpolitiska målen liksom filmpolitikens mål: mer film till fler. En utveckling av kultursamverkansmodellen där filmen får en tydligare plats kan bidra till mer film i hela landet, till starkare fäste för filmpedagogik och talangutveckling och även bidra till möjligheter för professionella filmskapare att verka i alla landets regioner.

För Stiftelsen Svenska Filminstitutet

Anna Serner
VD